

Ti si človek.

Ne prosi, ne tarnaj, ne roti
brezbrižne narave.

Čakaj, uči se, spoznavaj, gospodari.

Čas, pójdimo! Razcveti, meso, se! Nadaljuj se, življenje!

(Defensa del hombre, 1950)

V ZAČETKU

Blas de Otero

Če sem izgubil življenje in čas in vse,
kar sem zagnal kot prstan tja v vódo,
če sem izgubil glas med goščavjem,
mi ostane beseda.

Če sem žejo trpel in glad, vse,
kar je moje bilo in se je izkazalo kot nič,
če sem potihoma sence požel,
mi ostane beseda.

Če sem usta odprl, da videl bi lice
čisto in strašno, ki moja ga ima domovina,
če sem usta odprl, da sem vsa si razgrizel,
mi ostane beseda.

(Pido la paz y la palabra 1955)

PRVA PESEM

Blas de Otero

Dokončno bom pel za človeka.
Nekega dne — kasneje — neke noči
me bodo čuli. Danes gredo — dajmo — brez cilja
gluhi od žeje in lačni od mraka.

Jaz prinašam zoro vam, bratje. Vodo vam črpam,
ne večno, a prav pred vašimi durmi.
Pridite, glejte. Pridite, pijte. Dajte,
da vas z vodo in lučjo mazilim pod mesom.

Na mah so ubili triindvajset milijonov
ljudi. Na mah na Boga navalijo —
gluhi, samotni okop smrti —
z dušo v rokah, med zobmi pa

tesnobo. Ne vedoč, zakaj so ubijali:
smrt so, samo smrt. Med žičnimi ovirami,
do kamor seže oko, brez krvi. Bratje
so naši. Maščujte jih, neusmiljeno, maščujte jih

Osamljen je človek. Ali nemara zato
stokate. Oh, ko bi vedeli, da je to dovolj.
Ko bi si znali biti dovolj, in se zbrati,
ko bi znali biti ljudje, samo človeški.

Vas je strah, kajne? Vem, da je bolj udobno
čakati, da vam Drugi — kdo? — kdor koli, Drugi
pomaga biti. Sem. In dovolj je
biti, če skušam biti, kdor sem. Kdo ve,
če je kaj več! Narobe, manj: Ste
smetišča hinavščine. Oh, kar bodite, pridite na svetlo!
Nič več ne bodite živali, zakrinkane
s tesnobo po Bogu. Dovolj je, če ste ljudje.

(Angel fieramente humano. 1950)

USPAVANKA ZA JETNIKA

José Hierro

Galeb nad borovjem.
(Morje odmeva)
Blíža se spanec. Spal boš
in sanjal, četudi ne maraš.
Galeb nad borovjem,
vsem orošenim z zvezdami.

Spi. V rokah že držiš
modrino noči neskončne.
Nič drugega ni, le tema. In mesec tam gori.
Peter Pan sredi med bukvami.
Na jelenih z zelenimi hrbti
slepo dekletce.
Ti si že človek, že spiš,
dragi prijatelj, daj...

Spi, dragi prijatelj. Krokar leti
čez mesec in vrat mu prereže.
Morje je blizu ob tebi
in ti grize noge.
Ni res, da si človek,
pač pa otrok, ki ne sanja...